

¹For this Melchisedec, king of Salem, priest of the most high God, who met Abraham returning from the slaughter of the kings, and blessed him;²To whom also Abraham gave a tenth part of all; first being by interpretation King of righteousness, and after that also King of Salem, which is, King of peace;³Without father, without mother, without descent, having neither beginning of days, nor end of life; but made like unto the Son of God; abideth a priest continually.⁴Now consider how great this man was, unto whom even the patriarch Abraham gave the tenth of the spoils.⁵And verily they that are of the sons of Levi, who receive the office of the priesthood, have a commandment to take tithes of the people according to the law, that is, of their brethren, though they come out of the loins of Abraham:⁶But he whose descent is not counted from them received tithes of Abraham, and blessed him that had the promises.⁷And without all contradiction the less is blessed of the better.⁸And here men that die receive tithes; but there he receiveth them, of whom it is witnessed that he liveth.⁹And as I may so say, Levi also, who receiveth tithes, payed tithes in Abraham.¹⁰For he was yet in the loins of his father, when Melchisedec met him.¹¹If therefore perfection were by the Levitical priesthood, (for under it the people received the law,) what further need was there that another priest should rise after the order of Melchisedec, and not be called after the order of Aaron?¹²For the priesthood being changed, there is made of necessity a change also of the law.¹³For

مسیح کاهن بهتر از ملکی صدق

¹زیرا این ملکی صدق، پادشاه سالیم و کاهن خدای تعالی، هنگامی که ابراهیم از شکست دادن ملوک مراجعت می‌کرد، او را استقبال کرده، بدو برکت داد.² و ابراهیم نیز از همه چیزها ده یک بدو داد؛ که او اوّل ترجمه شده: پادشاه عدالت است، و بعد: ملکی سالیم نیز، یعنی پادشاه سلامتی.³ بی‌پدر و بی‌مادر و بی‌نسب‌نامه و بدون ابتدای ایّام و انتهای حیات بلکه به شبیه پسر خدا شده، کاهن دایمی می‌ماند.⁴ پس ملاحظه کنید که این شخص چقدر بزرگ بود که ابراهیم پاتریارخ نیز از بهترین غنایم، ده یک بدو داد.⁵ و امّا از اولاد لاوی کسانی که کهنات را می‌یابند، حکم دارند که از قوم بحسب شریعت ده یک بگیرند، یعنی از برادران خود، با آنکه ایشان نیز از صُلب ابراهیم پدید آمدند.⁶ لکن آن کس که نسبتی بدیشان نداشت، از ابراهیم ده یک گرفته و صاحب وعده‌ها را برکت داده است.⁷ و بدون هر شبیه، کوچک از بزرگ برکت داده می‌شود.⁸ و در اینجا مردمان مردنی ده یک می‌گیرند، امّا در آنجا کسی که بر زنده بودن وی شهادت داده می‌شود.⁹ حتی آنکه گویا می‌توان گفت که، بوساطت ابراهیم از همان لاوی که ده یک می‌گیرد، ده یک گرفته شد،¹⁰ زیرا که هنوز در صُلب پدر خود بود، هنگامی که ملک‌یصدق او را استقبال کرد. کاهن دیگری همانند ملکی صدق.

¹¹و دیگر اگر از کهنات لاوی کمال حاصل می‌شد (زیرا قوم شریعت را بر آن یافتند)، باز چه احتیاج می‌بود که کاهنی دیگر بر رتبه ملکی صدق مبعوث شود و مذکور شود که بر رتبه هارون نیست؟¹² زیرا هر گاه کهنات تغییر می‌پذیرد، البته شریعت نیز تبدیل می‌یابد.¹³ زیرا او که این سخنان در حقّ وی گفته می‌شود، از سبط دیگر ظاهر شده است که احدی از آن، خدمت قربانگاه را نکرده است.¹⁴ زیرا واضح است که خداوند ما از سبط یهودا طلوع فرمود، که موسی در حقّ آن سبط از جهت کهنات هیچ نگفت.¹⁵ و نیز بیشتر مُبیین است از اینکه، به مثال ملکی صدق کاهنی بطور دیگر باید ظهور نماید،¹⁶ که به شریعت و احکام جسمی مبعوث نشود، بلکه به قوّت حیات غیرفانی.¹⁷ زیرا شهادت داده شد که: تو تا به ابد کاهن هستی بر رتبه ملکی صدق.

he of whom these things are spoken pertaineth to another tribe, of which no man gave attendance at the altar.¹⁴ For it is evident that our Lord sprang out of Juda; of which tribe Moses spake nothing concerning priesthood.¹⁵ And it is yet far more evident: for that after the similitude of Melchisedec there ariseth another priest,¹⁶ Who is made, not after the law of a carnal commandment, but after the power of an endless life.¹⁷ For he testifieth, Thou art a priest for ever after the order of Melchisedec.¹⁸ For there is verily a disannulling of the commandment going before for the weakness and unprofitableness thereof.¹⁹ For the law made nothing perfect, but the bringing in of a better hope did; by the which we draw nigh unto God.²⁰ And inasmuch as not without an oath he was made priest:²¹ (For those priests were made without an oath; but this with an oath by him that said unto him, The Lord sware and will not repent, Thou art a priest for ever after the order of Melchisedec:)²² By so much was Jesus made a surety of a better testament.²³ And they truly were many priests, because they were not suffered to continue by reason of death:²⁴ But this man, because he continueth ever, hath an unchangeable priesthood.²⁵ Wherefore he is able also to save them to the uttermost that come unto God by him, seeing he ever liveth to make intercession for them.²⁶ For such an high priest became us, who is holy, harmless, undefiled, separate from sinners, and made higher than the heavens;²⁷ Who needeth not daily, as those high priests, to offer up sacrifice, first for his own sins,

¹⁸ زیرا که حاصل می‌شود، هم تسخ حکم سابق بعثت ضعف و عدم فایده آن¹⁹ (از آن جهت که شریعت هیچ چیز را کامل نمی‌گرداند)، و هم برآوردن امید نیکوتر، که به آن تقرب به خدا می‌جویم.²⁰ و بقدر آنکه این بدون قسم نمی‌باشد.²¹ زیرا ایشان بی‌قسم کاهن شده‌اند و لیکن این با قسم از او که به وی می‌گوید: خداوند قسم خورد و تغییر اراده نخواهد داد که تو کاهن ابدی هستی، بر رتبه ملک‌یصدق.²² به همین قدر نیکوتر است آن عهدی که عیسی ضامن آن گردید.²³ و ایشان کاهنان بسیار می‌شوند، از جهت آنکه موت از باقی بودن ایشان مانع است.²⁴ لکن وی چون تا به ابد باقی است، کهنات بی‌زوال دارد.²⁵ از این جهت نیز قادر است که آنانی را که به وسیله وی نزد خدا آیند، نجات بی‌نهایت بخشد، چونکه دائماً زنده است تا شفاعت ایشان را بکند.²⁶ زیرا که ما را چنین رئیس گهته شایسته است، قدوس، و بی‌آزار و بی‌عیب و از گناهکاران جدا شده و از آسمانها بلندتر گردیده،²⁷ که هر روز محتاج نباشد به مثال آن رؤسای گهته، که اول برای گناهان خود و بعد برای قوم قربانی بگذراند، چونکه این را یک بار فقط بجا آورد، هنگامی که خود را به قربانی گذرانید.²⁸ از آنرو که شریعت مردمانی را که کم‌زوری دارند کاهن می‌سازد، لکن کلام قسم که بعد از شریعت است، پسر را که تا ابدالآباد کامل شده است.

and then for the people's: for this he did once, when he offered up himself.²⁸ For the law maketh men high priests which have infirmity; but the word of the oath, which was since the law, maketh the Son, who is consecrated for evermore.